

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Keld Albrechtsen beskylder jasiden for at føre skrækkampagne. Hvad mener hr. Keld Albrechtsen selv bliver konsekvenserne af et nej? Mener hr. Keld Albrechtsen overhovedet ikke, at der sker noget med renten, hvis vi får et dansk nej? Mener hr. Keld Albrechtsen ikke, der skete noget med den danske rente efter nej'et i 1992 til Maastrichttraktaten?

Hr. Keld Albrechtsen taler om, at EU er i færd med ved hjælp af flertalsafgørelser at undergrave dansk social- og arbejdsmarkedspolitik. Vil hr. Keld Albrechtsen bekræfte, at det synspunkt og den argumentation har været benyttet af modstanderne ved de sidste fem folkeafstemninger – nærmere bestemt startende i 1972, hvor man første gang diskuterede EU? Siden da har nejsigerne hver evig eneste gang påstået, at dette var enden for dansk socialpolitik, dette var slutningen på dansk arbejdsmarkedspolitik. Og mener hr. Keld Albrechtsen ikke, at der i dag er tale om dansk arbejdsmarkedspolitik, dansk socialpolitik, der adskiller sig fra de andre landes?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Til både fru Charlotte Antonsen og fru Lene Espersen kan jeg jo f.eks. give efterlønnen som eksempel. Der foreligger et klart EU-diktat allerede på nuværende tidspunkt i forhold til en dansk lovgivning på efterlønsområdet, og mere vil følge.

Og man kan jo studere de traktatforslag, der ligger på bordet til regeringskonferencen i Nice med flertalsafgørelser på social- og arbejdsmarkedetsområdet. Man behøver jo altså ikke at være nogen stor profet for at forudse, hvad der vil blive vedtaget i den traktat, nemlig bestemmelser, der vil gribe ind f.eks. i det danske overenskomstsystem.

Og derfor er det, jeg siger, at det her handler meget konkret om, om vi skal have det, man på topmødet i Lissabon kaldte den europæiske sociale model – ja, det var statsministrenes udtryk, det var det ord, de vedtog: den europæiske sociale model – eller vi skal have en nordisk velfærdsmodel, hvor vi betaler i fællesskab over skatterne til solidariske ydelser for dem, der har behov, og dem, der ikke har råd til at forsikre sig selv. Det er jo den fundamentale diskussion, vi har nu, om det skal være forsikringsmodellen, den som nu hedder den europæiske sociale

model, eller det skal være den solidariske model, hvor vi i fællesskab over skatterne betaler for at kunne have et socialt sikkerhedsnet.

Men jeg ønsker ikke, at vi skal indordne os under et centralt styret EU-projekt, hvor vi underminerer den danske og nordiske solidariske model med alle de mangler, som den så stadig væk har. Den skal forbedres osv., men det kan vi godt glemme alt om, hvis man stemmer ja til den euro.

(Kort bemærkning).

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Hr. Keld Albrechtsen nævner igen efterlønnen som skræmmeeksempel på, hvordan det sociale system i Danmark vil blive udraderet eller ændret kraftigt.

Til hr. Keld Albrechtsen: Den danske efterløn består. Den har ændret visse regelsæt, som skaber en større frihed for danske lønmodtagere, og som skaber en større retfærdighed i Europa, nemlig således at folk, der arbejder i Danmark og optjener rettighed til efterløn inden for de danske regler på lige fod med danskere, også har ret til at modtage efterløn.

Det må Enhedslisten altså rent ideologisk være tilhængere af, ellers hører al logik op. Ellers må jeg have skoling i, hvad Enhedslisten overhovedet mener med solidaritet og arbejdstagerrettigheder.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg tror, det kan være nødvendigt at sige lidt omkring det med den europæiske sociale model. Vi har sagt det én gang før, men jeg gentager det alligevel.

Det er kontrasten til den amerikanske model, der ikke tager sociale hensyn og menneskelige hensyn. Vi er i gang med at skabe en model baseret på de traditioner, hele Europa har, i nord, i syd, i øst og vest i Europa. Det er det, det går ud på.

Der er fire centrale velfærdsmodeller i Europa, der adskiller sig på forskellig vis, men som har en række fællestræk. Og det er ikke et spørgsmål om at opgive den skattefinansierede solidariske model til fordel for en forsikringsmodel. Det er slet ikke det, der er på dagsordenen. Og hvis man spurgte mig og Socialdemokratiet, om vi var tilhængere af en centraldirigeret model, ville vi også sige nej. Lad være at bilde folk det dér ind.